

Sygn. akt I CSK 660/17

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowo-Transportowego "K." spółki z o.o. w Ł.

przeciwko J.N. i K.K-S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 marca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 13 lutego 2017 r., sygn. akt VI ACa [...] /15,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 13 lutego 2017 r. powód Przedsiębiorstwo Produkcyjno–Usługowo–Handlowo–Transportowe „K.” sp. z o.o. z siedzibą w Ł. oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania przez stronę skarżącą, że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub, że istnieje potrzeba zmiany ich dotychczasowej wykładni, podania na czym polegają wątpliwości związane z jego rozumieniem oraz przedstawienia argumentacji świadczącej, że wątpliwości te mają rzeczywisty i poważny charakter, nie należą do zwykłych wątpliwości, które wiążą się z procesem stosowania prawa. W przypadku, gdy w ramach stosowania tych przepisów powstały już w orzecznictwie sądów określone rozbieżności, skarżący powinien je przedstawić oraz – co równie istotne – uzasadnić w skardze kasacyjnej, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08,

z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08 oraz z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 11/09, niepublikowane).

Powyższych wymagań nie spełnił skarżący. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej wskazał on na wątpliwości interpretacyjne dotyczące stosowania art. 299 k.s.h. w kontekście domniemania prawnego z art. 17 u.KRS w związku z art. 14 tej ustawy. Problem ten – wbrew sugestii skarżącego – jest jednolicie ujmowany w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego. Między innymi w wyrokach z dnia 25 września 2003 r., V CK 198/02 (Wokanda 2004, nr 6, s. 7), z dnia 7 lipca 2005 r., V CK 839/04 (nie publ.) oraz z dnia 4 marca 2016 r., I CSK 68/15 (nie publ.) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że wpis określonej osoby do rejestru w charakterze członka zarządu nie rozstrzyga o ponoszeniu przez tę osobę odpowiedzialności na zasadach określonych przez art. 299 k.s.h. Zgodnie bowiem przyjmuje się, że domniemanie określone przez art. 17 u.KRS jest domniemaniem prawnym w rozumieniu art. 234 k.p.c., które wiąże sąd w postępowaniu cywilnym, przy czym domniemanie to może być obalone, ponieważ ustawa tego nie wyłącza. Domniemanie dotyczy wpisów, a więc obejmuje treść zamieszczoną w odpowiednim dziale rejestru. Ustawodawca uznaje, że - co do zasady - wszystkie dane wpisane do rejestru są zgodne z prawdziwym stanem rzeczy, czyli z obiektywną rzeczywistością. Odpis z rejestru jest dokumentem - środkiem dowodowym określonego stanu, nie zawsze zgodnym ze stanem rzeczywistym (por. wyrok Sądu Najwyższego z 14 marca 2012 r., II CSK 328/11, publ. OSNC-ZD 2013/3, poz. 61).

Nie może wyrzucić skutku zamierzonego przez skarżącego odwołanie się w ramach przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. do problemów interpretacyjnych związanych z postrzeganiem przesłanek egzoneracyjnych wyróżnionych w art. 299 § 2 k.s.h. w związku z art. 11 ust. 1 i 2 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze. W tym zakresie skarżący uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadza w istocie do nieuprawnionej - z uwagi na uregulowania zawarte art. 398³ § 3 k.p.c. oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c. - polemiki z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sąd Apelacyjny, a dotyczącymi ustalenia daty, kiedy zaktualizowały się przesłanki

do zgłoszenia wniosku o upadłość „E” sp. z o.o. z siedzibą w W., którymi to ustaleniami związany jest Sąd Najwyższy.

W sprawie nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia – z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aj

a.ł.